

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !**

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Sebők Imre Ügyvédi Iroda, dr. Sebők Imre ügyvéd által képviselt felperesnek, a Gyurkó & Kállai Ügyvédi Iroda, dr. Kállai Sándor ügyvéd által képviselt alperes ellen tartozás megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. május 8. napján meghozott 27.P.20.912/2007/15.számú ítélete ellen az alperes részéről 16., 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg felperesnek 15 napon belül 100.000 (egyszázezer) forint + ÁFA fellebbezési eljárási perköltséget.

A le nem rótt 336.600 (háromszázharminchatezer-hatszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

**I n d o k o l á s :**

A felperes a módosított keresetében 5.174.739.- Ft és ennek 2005. december 1. napjától számított a jegybanki alapkamat kétszerese mértékű kamata, valamint 434.682.- Ft késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest készfizető kezességvállalás jogcímén.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta a kereset jogalapját ésösszepszerűségét. Kiemelte, hogy a készfizeő kezessége nem vonatkozhat a 2004. január 19-i ügynöki szerződésre, kizárólag a 2004. július 22-i megállapodásra. A felperes elszámolását csak abban az esetben tudta volna elfogadni, ha az eredeti adós, illetve annak felszámolója azt elfogadta.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 5.609.421.- forintot és abból 5.174.739.- forint után 2005. december 1. napjától a kifizetésig járó, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatot, valamint 620.968.- forint perkölséget.

Az ítélet indokolása értelmében a peres felek között készfizeő kezességi szerződés jött létre a csatolt 2004. július 22. keltezésű szerződésben foglalt tartalommal. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Ptk. 272. § (1) bekezdés, 273. § (1) bekezdés, a 274. § (2) bekezdés a) pontja és a Ptk. 200. § (1) bekezdés alapján a szerződés 2.1. pontjában foglaltakra és alperesi megtámadás hiányában az alperes arra alappal nem hivatkozhat, hogy a felperes a tartozásösszepszerűségét a perben nem igazolta, illetve, hogy az adós a tartozásösszepszerűségét vitatta, melyből következően a felperesnek azt kellett bizonyítania, hogy a perben követelt összegek megfizetésére az alperest a pert megelőzően felszólította és a szerződésben megállapított 3 munkanapos teljesítési határidő letelt. Ennek a felperes eleget tett. A jutalékelőlegre vonatkozó szerződés 9. pontja, valamint a 2005. október 7. és 2005. szeptember 14. napján kelt levél alapján tényként állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a teljesítésre meghatározott határidőben az egyenes adós nem fizetett, így a felperes jogosult volt a követelését az alperessel szemben érvényesíteni. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a felperes követelését megalapozottnak tartotta és az egyenes adós késedelembe esésére, valamint a szerződési kikötésre is figyelemmel a késedelmi kamat tekintetében is helyt adott a keresetnek és így kereset szerint marasztalta az alperest.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Változatlanul állította, hogy a 2004. július 22. napján kelt készfizeő kezesi szerződést írta alá, melyben meghatározásra került, hogy milyen megkötött szerződés tekintetében vállalt készfizeő kezességet, így a 2004. január 19-i szerződésre a készfizeő kezessége nem vonatkozhat. Megítélése szerint a készfizeő kezességéből eredő kötelezettsége akkor áll be, ha az adós felszámolója elfogadja és elismeri a hitelezői igényt és miután a felszámolási eljárásban az igény elutasításra került, így a felperes nem jogosult vele szemben a kezesi igény előterjesztésére. Kiemelte, hogy a 2005. október 7-i egyoldalú, visszavont nyilatkozatához joghatályok nem tapadhatnak. Mindezek alapján álláspontja szerint tartozása nem áll fenn.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az alperes készfizeő kezesként a fellebbezésben felhozottakra alappal nem hivatkozhat.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a Pp. 253. § (3) bekezdés alapján a fellebbezéshez kötöten bírálta felül az elsőfokú ítélet megalapozottságát.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást és érdemi döntése is helytálló.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá:

Az alperes a 2004. július 22. napján kelt szerződéssel a Ptk. 272. § (1) bek. és 274. § (2) bekezdés a) pontja szerinti készfizető kezességet vállalt. Az alperes a készfizető kezességi szerződést sem az elsőfokú-, sem a másodfokú eljárásban nem támadta meg.

A Ptk. 274. § (2) bekezdés alapján a készfizető kezes nem követelheti, hogy a jogosult a követelést először a kötelezettől hajtsa be. A felperes így az adóssal szembeni igényérvényesítéstől függetlenül fordulhatott követelésével az alpereshez. A felperes és az adós között a szerződéses jogviszony a 2004. január 19. napján kelt ügynöki szerződéssel jött létre, amelyet 2004. július 22. napján módosítottak, és amelyre tekintettel jött létre a 2004. július 22-i készfizető kezességvállalás. Mindezekből következően a szerződések tartalmára is figyelemmel ezek egymásra épülő szerződések. A kezességi szerződés 1.1. pontja értelmében a kezességgel biztosított szerződés a 2004. július 22-i jutalékelőleg kifizetéséről szóló megállapodás. A kezességi szerződés 2.1. pontja alapján az alperes mindazon összeg megfizetésére vállalt készfizető kezesként kötelezettséget, amelyet a biztosított szerződés alapján az abban meghatározott esedékességi időpontban nem teljesít a kötelezett. A biztosított szerződés a 2004. július 22-i jutalékelőlegről szóló megállapodás, amely azonban egyúttal a 2004. január 19-i ügynöki szerződés módosítása is, és a jutalékelőleg megállapodás egyúttal a felperes és a kötelezett közötti elszámolást is szabályozta. A rendelkezésre álló adatok alapján a felperes az alperessel, mint készfizető kezessel szemben nem érvényesített több igényt, mint amire a 2004. július 22-i készfizető kezességi szerződés feljogosította. A Ptk. 200. § (1) bekezdés szerinti szerződési szabadság elvéből, a készfizető kezességvállalás tényéből és a meg nem támadott készfizető kezességvállalás szerződés rendelkezéseiből (2.1. pont) következően az alperessel szemben a felperes az igényét érvényesíthette.

Az elsőfokú eljárás iratai között 12/F/5. alatt elfekszik az adós felszámolójának közlése, amely szerint nyilvántartásba vette a felperes 6.614.934.- Ft jutalékelőleg tartozás követelését. Így az alperesnek arra hivatkozása, hogy a felszámoló nem ismerte el a felperes hitelezői igényét nem helytálló.

Mindezek alapján az alperesnek a fellebbezésében felhozott hivatkozásai nem megalapozottak, az elsőfokú bíróság helytállóan marasztalta az alperest, mint készfizető kezeset a kereset szerint.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az alperes eredménytelen fellebbezése folytán a fellebbezési eljárási költség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján határozott, melyben a felperest képviselő ügyvéd díját számolta el a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2), (5), (6) bekezdés és 4/A. § (1) bekezdés alapján a fellebbezési pertárgy értékre és kifejtett ügyvédi tevékenységre figyelemmel mérsékeltebb összegben.

Az alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetékről az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet. 13. § (1) bekezdés és 14. § szerint rendelkezett.

Budapest, 2009. október 27.

. Lizák Tibor sk.  
a tanács elnöke  
. Merőtey Anikó sk.  
sk.  
előadó bíró

Dr. Volein Anna  
  
bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné  
bírószági ügyintéző